

Bígl Team 2005, Nové Strašecí

Vypráví: Jitka, panička Audrey [Ódry], sestra Jany, paničky Abbie [Ebiii]

Tak poslouchejte...

Do Nového Strašecí bylo možné přijet už v neděli večer (21.8.), my jsme však (vzhledem k drobnému problému s dopravou) dorazily až v pondělí odpoledne (jsme 4 ženské, tak se nedivte tomu „y“).

Bíglího tábora jsme se zúčastnily poprvé, ale hned od začátku jsme byly mile překvapené.... Ke cvičáku nás navigovaly cedule s obrázkem Snoopyho, který byl umístěn i na vratech areálu. Řeknu vám, takhle si já představuji ideální místo pro pobyt s bíglíky: kolem dokola kvalitní plot, všude tráva, překážky na trénování agility a zázemí pro lidi a jídlo v domku, kam by se teoreticky žádný hladový bígl neměl dostat – ovšem, kromě vrchního ochutnávače Quentíka a několika dalších VyVolenýchJ.

Přivítal nás hlasitý štěkot velké smečky bíglů, kteří už byli se svými páníčky přítomni – po obvodu cvičiště se tyčila zhruba třicítka stanů, většina osazenstva již tedy byla na místě. První, kdo se nás ujal, byl Honza Topka – uklidil nám kola, pomohl s nošením věcí do narychlo postaveného staříčkému stanu (začalo totiž pršet) a seznámil nás s nejdůležitějším pravidlem tábora – všechno jídlo musí být uloženo v kuchyňce, ve stanu nesmí zůstat nic, co by mohlo strakatce provokovat k sežrání.

Z vyprávění jsme se dozvěděly, že ti, co přijeli před námi, už podnikli pěší výlet k lánské oboře. No a navečer jsme byli všichni přivítáni hlavní organizátorkou Bárou, seznamovali jsme se, pekli buřtíky a naše Audrey se uvedla tím, že v nestřežené chvíli ukradla ze stolu asi šest krajíců chleba.

Úterý (23.8.) začalo snídání (nezvyklé, žeJ?) – Kačenka s Jitkou všem uvařily čaj a bylo to od nich milé. Pak jsme se rozdělili do skupin, jedna šla s Bárou do lesa trénovat na BZH odložení, stopičky a poslušnost, ostatní dvě se v areálu cvičily v agility s Evou a Renčou. Eva řekla, že se budeme snažit o zrychlení na rovinkách, a tak jsme se všichni moc snažili – lidi jen tak pro radost, psi za mňamky.

Po obědě se skupinky prohodily, opět jedna odešla do lesa a ostatní dvě na cvičáku přeskakovaly překážky, překonávaly Áčko, hoooupačku, tunel nebo běhaly sla – lom - sla – lom – sla – lom.....

V 17hodin vypukla táborová výstava psů. Rozhodčí byly dvě – Bára Budková a Anna Krejzková, obě posoudily spravedlivě všechny bíglíky, ty s PP i ty bez PP a dokonce i jednoho zlatého retrívra Archieho, pro něhož otevřely speciální třídu „nestandardní bígl“. Vítěz v každé třídě obdržel kromě poháru výbornou věc – jablečný štrůdl!!! Hlavně kvůli téhle dobrůtce, kterou upekla panička Sysla a Bobra, Lenka Balášová, chtěli všichni zvítězit!!! Ze všech táborových krasavců a krasavic vyšli nejlépe Quentík a Fabienka. Hlasování všech členů Bígl Teamu 2005 pak rozhodlo, že titul Táborový vítěz 2005 obdrží Fabiene – kromě poháru si její právem pyšná panička Iva odnesla i štrůdl ve tvaru „bígl“ :)

Potom nastal večer, zapíjely se poháry a bylo veselo.

Středa (24.8.) – snídanež byla od 8 do 9hodin, některým se však po probdělé noci nechtělo z pelíšků...Naše skupinka dopoledne vyrazila do lesa (opět pod vedením Báry), kde jsme si zkoušeli poslušnost našich bíglíků, dělali jsme jim stopu kančí nohou, kterou všichni s přehledem vyčmuchali a největší vzrůšo pro ně bylo, když našli na pařeze kančí kůži!

Pak jsme je trochu potrápili odložením, pochválili a mazali zpátky na oběd.

Odpoledne všechny 3skupiny zůstaly na cvičáku, trénovaly agility nebo poslušnost a psychicky se připravovaly na nejprestižnější závod Železný bígl 2005, který odstartoval v 16hodin. Soutěžilo se ve třech kategoriích – ženy, muži a děti. Závodníci museli přebrodit část rybníka (ovšem bíglové plavali), pak 1km.běžet a 3km.ujet na kole.

Musím říct, že jsme všichni podali maximální výkony, někdy i za cenu pádů, ale v báječné atmosféře a za příznivého počasí! Myslím, že soutěž Železný bígl je zážitek pro člověka i pro psa – například naše Ebinka, která má panický strach z vody (a věřte mi, že se ho už dlouho a trpělivě snažíme překonat), tak ta si sáhla úplně až na dno – za mohutného povzbuzování všech přihlížejících ji Janička dotáhla na druhý břeh rybníka a nakonec si v kategorii dětí vybojovaly druhé místo hned po Marušce Patkové, která oslavila své vítězství se zašitým kolenem!

Večer bylo slavnostní vyhlášení, všichni „bojovníci“ dostali krásné diplomy a sponzorské dárky, vítězové samozřejmě poháry, které pak zapíjeli a zapíjeli dlouhou dobu do noci:)

Čtvrtek (25.8.) – dopoledne trénování agility a poslušnosti, Bára s Kačenkou připravovaly trasu na tradiční vědomostní beaglecross. Ten odstartoval kolem 16.hodiny, dvojice pro tuto soutěž byly vylosovány náhodně, v každé dvojici byli minimálně dva psi (kdo neměl vlastní, půjčil si od Báry:))).

Trasa byla dlouhá asi 6 – 7km., místy bahnitá a v závěru i mokrá, jelikož se maličko zkažilo počasí. Zábavu nám zajistilo 22otázek, rozmístěných (občas škodolibě) různě na trati (v poli, ve vysoké trávě, na stromě, na hromadě sutí, na posedu...). Pro ilustraci některé uvádím....

Víte, kdy byl založen BeagleClub v Anglii? (1870, 1880, 1890?)

Víte, kolik párů žeber má pes?

Víte, co znamená výraz STOP u psa?

Napište věkové zařazení psů do jednotlivých výstavních tříd.

Mezi dalšími otázkami byl počet obratlů u psa, zařazení plemen psů do 10 (resp.11) FCI skupin, význam žluté stužky na výstavě, namalovat podkus atd.

Bavili jsme se všichni královsky, nikdo se nestresoval svými nevědomostmi, občas jsme si i vzájemně vypomohli a celý vědomostní beaglecross si náležitě užili. Vítězové si opět odnesli poháry a granule, my zbylí jsme obdrželi nápadité diplomy a dárky. (Na tomto místě musím vyjádřit obdiv pořadatelům, kteří se mořili s psaním tolika diplomů...volám třikrát hurááá!). Buďte si jisti, že tuto noc všichni spali, jako když je do vody hodí...

Pátek (26.8.) – hned po snídani a slavnostním vyhlášení výsledků tradičního vědomostního beaglecrossu jsme se vrhli na agility závod. Závodilo se ve třech kategoriích – první byli začátečníci, po nich mírně pokročilí a na závěr ti nejlepší, nejpokročilejší. Páni, kdybyste viděli, jak jsme pro ty své hafany vymýšleli různé mňamky a dobrůtky, aby běželi co nejrychleji! Někteří si objednali u Honzy buřtíky a párky, jiní vsadili na tradiční piškoty a psí sušenky, nejvíc originální asi byla Jana, která svému „dědečkovi“ Beníkovi namáčela sušené plíce do paštiky....

Závodilo se až do oběda, každý se samozřejmě snažil být co nejrychlejší a bezchybný, ale někteří pejsci už byli po tom týdnu opravdu unavení...

Po obědě nastal čas na zábavnou a hravou formu agility, teď už se nesoutěžilo v kategoriích, šlo hlavně o legraci – a ta byla. V první soutěži jsme museli co nejrychleji zvládnout rovinku, která se skládala převážně z „hopů“, dálky a tunelu.

Druhá soutěž dostala název „Tinky Winky“ podle fialového panáčka Teletubbies, který se jí osobně zúčastnil. Jednu třetinu parkuru běžel člověk sám, druhou třetinu parkuru běžel člověk s panáčkem Tinky Winkym, kterého pak musel vyměnit za svého psa (toho si na začátku zaparkoval u Báry) a poslední třetinu už doběhl člověk se psem. Řeknu vám, že bych ten den nechtěla být v plyšové kůži Tinkyho – myslím, že na houpačce nebo na Áčku vyložené trpěl. Večer se konal rozlučkový táborák s opékáním buřtů, opět se zapíjely všechny poháry (a že jich bylo!) a zapisovaly se dojmy z tábora do pamětní knihy s nápisem „Nostalgy“.

Nesmím a ani nechci zapomenout, že byli vyhlášeni dva nejúspěšnější psi, co se týče závodů a soutěží v agility: Chip (panička Renča) a Fabiene (panička Iva). Po závěrečném parkuru se Chip stal absolutním vítězem a odnesl si největší pohár, věnovaný časopisem Svět psů.

Sobota (27.8.) – ráno po snídani Bára s Honzou připravili BBH, čili Bářinu Bláznivou Hru, a tak jsme se všichni vydali na poslední procházku do terénu. Došli jsme k zarostlé louce a poli plnému bodláků. Tady ti dva nadělali stopy pomocí buřtíků a na konci dvou stop se skrývaly poklady – jeden hlavní, druhý menší. Všichni bíglové se s vervou vrhli po stopě, někteří dokonce našli i kousky buřtů a za chvíli byly objeveny i dvě krabice plné dobrot. Poté jsme se na rozloučenou vyfotili u rybníka a vydali se zpět do tábora – jíst, balit a uklízet. Společné focení samozřejmě proběhlo i v areálu cvičiště, už v pátek (ve stejných tričkách s logem Bígl Team 2005). Tábor jsme ukončili v sobotu odpoledne, všichni jsme se rozjeli do svých domovů, ale všichni se už mooc těšíme na ten příští, desátý ročník!!! Ještě jednou DĚKUJI všem organizátorům a sponzorům, byla to velmi podařená akce!!!
J.R.